

РЕШЕНИЕ

№ 4133

гр. София, 02.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5807** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).
Образувано е по жалба от „АЙТИ ФАКТОРИ“ ЕООД срещу Решение № РС-36-1/21.03.2025г., издадено от председателя на Патентно ведомство, с което е на основание чл.75, ал.10, т.4 от ЗМГО е отменено решение от 25.01.2024г. на състава по опозиция, в частта, в която опозиция № BG/N/2022/16722--/2/12.02.2023г. срещу регистрацията на марка с вх.№ 167220 TheHost.bg, словна, е оставена без уважение по отношение на услугите от клас 42 : „отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространства за уеб страници; сървър хостинг“.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решението и се иска неговата отмяна. По същество твърденията са, че изводите на опозиционният състав за наличие на визуално и фонетично сходство са неправилни и необосновани. Според оспорващия сравняваните марки съвпадат единствено в компонента host/хост, който е със слаб отличителен характер, съответно разликите между марките са достатъчни за да се изключи вероятността от объркване.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Суперхостинг.БГ“ ЕООД, редовно призована не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, прие следното от фактическа страна:

Оспорващият - „АЙТИ ФАКТОРИ“ ЕООД е заявител на марка, с вх.№ 167220 TheHost.bg, словна.

На 12.04.2023г., заинтересованата страна „Суперхостинг.БГ“ ЕООД подаде опозиция с вх. № BG/N/2022/16722--/2/12.02.2023г. срещу регистрацията на марка с вх.№ 167220 TheHost.bg, словна, с правно основание чл. 52, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО и е насочена срещу всички услуги от клас 35, 42 и 45 на МКСУ, за които марката е заявена. С нея опонентът сочи, че е притежател на три по-ранни марки, както следва :

- марка с рег.№ 87116 hfst.bg, комбинирана;
- марка с рег.№ 51002 ХОСТ, словна;
- марка с рег.№ 90899 hostcenter, комбинирана.

С решение от 25.01.2024г., състава по опозиция е уважил частично подадената опозиция, като е постановил акт, с който е отказал регистрацията на марка с вх.№ 167220 TheHost.bg по отношение на услугите от клас 35 „оптимизиране на уеб сайт-трафик“, клас 42 :създаване и поддържане на уеб страници за трети лица; консултантски услуги по дизайн на уебсайтове“ и клас 45 : лизинг на интернет домейн имена“.

В останалата част, по отношение на услугите от клас 42 :“ отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространства за уеб страници; сървър хостинг“ опозицията е отхвърлена, като в мотивите опозиционният състав е приел, че съвпадение между марките е досежно неотличителните елементи, това не е способно да доведе до заключение за вероятно объркване, съответно не е изпълнена една от предпоставките на чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО.

С оспорваното в настоящето производство решение, административният орган е приел, че опозиционното решение, в частта с която е оставена без уважение опозицията е неправилно и го е отменил, съответно е върнал преписката за повторно разглеждане, мотивирайки се че е налице вероятност от объркване, поради наличие на идентичност и сходство на процесните услуги „отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространства за уеб страници; сървър хостинг“ от клас 42, дължащи се от общия елемент „host“.

За изясняване на спорните по делото обстоятелства и предвид противоречивите изводи, формирани в решението на опозиционния състав и това на административния орган, съдът е назначил съдебно-маркова експертиза, от заключението на която се установява следното :

Процесната марка с вх.№ 167220 TheHost.bg, словна, със заявител е заявена на 22.08.2022 за следните услуги от клас :

35. оптимизиране на уеб сайт-трафик;

42. отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространство за уеб страници; създаване и поддържане на уеб страници за трети лица; консултантски услуги по дизайн на уебсайтове; сървър хостинг

45. лизинг на интернет домейн имена.

Състои се от словосъчетанието TheHost.bg, изписано с главни и малки букви на латиница, със стандартен шрифт. Отличителният елемент на заявената марка е TheHost.bg като липсва доминиращ, тъй като същата е словна.

По-ранните марки, противопоставени на заявената са :

1. Марка с рег. №87116 host.bg, комбинирана, заявена на 30.01.2013 г., регистрирана на 14.12.2013 г., със срок на закрила до 30.01.2033 г., с вписан притежател „СУПЕРХОСТИНГ.БГ ЕООД, регистрирана за стоки и услуги от класове 35, 38, 42 и 45 на МКСУ, противопоставени с опозицията:

клас 35: „абониране за телекомуникационни услуги за трети лица; административно обработване на поръчки на клиенти; управление на компютърни файлове; събиране и систематизиране на информация в компютърни бази данни; реклама; он-лайн реклама в компютърна мрежа; отдаване под наем на рекламno пространство и време; създаване и публикуване на рекламни текстове”;

клас 38: „доставка на телекомуникационни връзки с глобална компютърна мрежа; изпращане на съобщения; електронна поща; комуникации чрез влакнести оптични мрежи; осигуряване на достъп до бази данни, предоставяне на достъп до глобална компютърна мрежа;

клас 42: „компютърно програмиране; инсталиране, поддръжка и проектиране на компютърен софтуер; услуги за защита от компютърни вируси; презапис на компютърни програми; осъвременяване на софтуер; отдаване под наем на компютри, компютърен софтуер, уеб сървъри; създаване и поддържане на уебстраници за трети лица; предоставяне на пространство за уебстраници”;

клас 45: „регистрация на домейн имена, лицензиране на компютърен софтуер (юридически услуги)”.

В състава ѝ е включен фигуративен и словен елемент, разположени хоризонтално един до друг. Словният елемент се състои от думата „Host.bg“, изписана с бели букви на латиница, със стандартен шрифт върху черен фон. Фигуративният елемент представлява стилизирана геометрична фигура в оранжев цвят, с вписан в нея бял кръг, в центъра на който е поставена малка вертикална черта. Отличителният елемент е „host“, а доминиращ е „host. bg“

2. Марка с per. № 51002 ХОСТ, словна, заявена на 02.10.2003 г., регистрирана на 29.03.2005 г., със срок на закрила до 02.10.2033 г., с вписан притежател „СУПЕРХОСТИНГ.БГ ЕООД, регистрирана за услуги от клас 38 на МКСУ, противопоставени с опозицията:

клас 38: „телекомуникации”.

Състои се от словния елемент „ХОСТ“, изписан с главни букви на кирилица, със стандартен шрифт, с отличителен елемент „ХОСТ“ като липсва доминиращ, тъй като марката е словна.

3. Марка с per. № 90899 hostcenter, комбинирана, заявена на 08.05.2014 г., регистрирана на 24.03.2015 г., със срок на закрила до 08.05.2034г., с вписан притежател „СУПЕРХОСТИНГ.БГ ЕООД, регистрирана за услуги от класове 38, 42 и 45 на МКСУ, противопоставени с опозицията:

клас 38: „доставка на телекомуникационни връзки с глобална компютърна мрежа; изпращане на съобщения; електронна поща; комуникации чрез влакнести оптични мрежи; осигуряване на достъп до бази данни, предоставяне на достъп до глобална компютърна мрежа”;

клас 42: „компютърно програмиране; инсталиране, поддръжка и проектиране на компютърен софтуер; услуги за защита от компютърни вируси; презапис на компютърни програми; осъвременяване на софтуер; отдаване под наем на компютри, компютърен софтуер, уеб сървъри; създаване и поддържане на уебстраници за трети лица; предоставяне на пространство за уебстраници”;

- клас 45: „регистрация на домейн имена, лицензиране на компютърен софтуер [юридически услуги]”.

Марката включва фигуративен и словен елемент, разположени един до друг. Словният елемент се състои от думата „hostcenter“, изписан с черни букви на латиница със специфичен шрифт. Фигуративният елемент представлява стилизирана геометрична фигура в оранжев цвят, с вписан в нея бял кръг, в центъра на който е поставена малка вертикална черта. Отличителен и доминиращ елемент е „hostcenter“

При изготвянето на заключението е извършено сравнение на марките, чрез анализ на техните отличителни и доминиращи елементи в състава им, включвайки и преценка за наличието на фонетично, визуално и смислово сходство, от което се установява:

- Фонетично сходство между процесната марка № 167220 TheHost.bg и противопоставените марки, дължащо се на наличието на звуково идентичния елемент „хост“, включен в състава им.
- Визуално сходство, определено от общия елемент „host“, с уточнението касаещо по ранната марка с рег.№ 90899 „hostcenter“, съдържаща допълнителни фигуративни елементи и представяне в цвят, както и допълнителни словни елементи „center“, които внасят известна разлика между знаците, което обаче не е в достатъчна степен, на базата на която да се преодолее сходството им
- Смесово сходство, дължащо се на общата дума „host“, означаваща в буквален превод „домакин“, а в контекста на компютърните услуги като „компютър свързан в мрежа“ и сходната концепция, която изследваните марки споделят.

На базата на тези извършените сравнения вещото лице е достигнало до извода за липса на идентичност между процесната марка № 167220 TheHost.bg, словна от една страна и марки: марка с рег.№87116 host.bg комбинирана; марка с рег.№51002 ХОСТ, словна; марка с рег.№90899 hostcenter, комбинирана, от друга страна. Налице обаче е сходство между заявената марка и противопоставените.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения, преклузивен срок от активно легитимирано лице, с правен интерес да оспорва, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 75, ал. 12 ЗМГО. Същото, се взема от председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателя на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК.

Решението е постановено в изискуемата се писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, - фактическите и правни основания за издаване на акта, както и мотивите на органа.

Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.52-чл.58 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна, което не се спори между страните. Спазена е специфичната процедура по опозицията, като след подаване на заявката за регистрация, заявката е публикувана в ДВ, като е дадена възможност на заинтересованите лица да подадат опозиция. Такава е подадена в срок, тя е съобщена на заявителя, извършена е размяната на книгата, след което е постановено решение по опозицията. Решението по опозицията е оспорено и съответно е постановено процесното решение.

По съответствието с материалния закон съдът съобрази следното:

Съгласно легалното определение на чл. 9 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Правото на марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. Регистрираната марка дава право на нейния притежател да се противопоставя на нейното нерегламентирано използване, да се противопоставя на регистрацията на марки, които са сходни или идентични с неговата марка. В процесния случай е подадена опозиция от притежател на по-ранни марки срещу регистрацията на марка по този закон – чл. 52 ЗМГО във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО.

Съгласно чл. 52, ал. 1 във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, когато е подадена опозиция не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и

идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

За да се прецени приложима ли е тази разпоредба и съответно да се откаже регистрацията на марка на това основание, е необходимо на първо място да се определи дали е налице идентичност или сходство между по - ранната марка и заявената за регистрация марка, като в тази връзка се сравнят – визуално, фонетично и смислово двете марки. На второ място е необходимо да се сравнят стоките и/или услугите, за които е регистрирана по - ранната марка и стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията на заявената марка и да се определи дали е налице идентичност или сходство между тях. На последно място и с оглед така направеното сравнение и ако е налице сходство, следва да се прецени дали съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на заявената за регистриране марка с по-ранната марка.

Съгласно ЗМГО "марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично". Съгласно Методическите указания на Патентното ведомство за прилагане на чл. 11 и чл. 12 от ЗМГО, които са изготвени в съответствие с критериите за определяне на сходство на знаците, посочени в документа на ОХИМ – Guidelines, част С „Опозиция“, подчаст 2, раздел 2:С „Сходство на знаците“, анализът на сходството на марките включва преценка на тяхното визуално, фонетично и смислово сходство. Марките следва да се сравняват в цялост, като се отчита въздействието на отделните елементи.

По делото е установено безспорно, че е налице по-ранно право върху марки, установено е още, че е налице визуално, фонетично и концептуално сходство между атакуваната и по-ранните марки. Налице е и сходство между услугите на атакуваната и по-ранните марки „отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространство за уебстраници; сървър хостинг“ от клас 42. Спорен остава въпросът дали е налице вероятност за объркване на потребителите.

Съгласно постоянната съдебна практика на Общия съд, обективирана и в Решение на Общия съд (пети състав) от 13 март 2018 година по дело T-824/16, вероятност от объркване означава вероятността потребителите да повярват, че съответните стоки или услуги произхождат от едно и също предприятие или от икономически свързани предприятия. Съгласно същата съдебна практика, вероятността от объркване трябва да се преценява общо според възприемането на разглежданите знаци и на стоките или услугите от съответните потребители, като се вземат предвид всички релевантни в конкретния случай фактори, и по-конкретно взаимната зависимост между сходството на знаците и сходството на обозначените с тях стоки или услуги (в този смисъл и решение от 9 юли 2003 г., Laboratorios RTB/CXBП — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU: T: 2003: 199, т. 30—33). За целите на прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 вероятността от объркване предполага едновременно идентичност или сходство на конфликтните марки, както и идентичност или сходство между обозначените стоки или услуги. Става въпрос за кумулативни предпоставки (в този смисъл и решение от 22 януари 2009 г., Commercy/CXBП — easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU: T: 2009: 14, т. 42). От друга страна по-ниската степен на сходство между стоките и/или услугите може да бъде компенсирана от по-висока степен на сходство между марките, и обратно (Решение по дело № C-39/97, Canon, от 29.09.1998, точка 17). Този принцип на взаимозависимост е от ключово значение за анализа на вероятността от объркване.

Релевантният кръг потребители в случа преобладаващо са професионалисти в областта на компютърния софтуер и хардуер и IT технологиите, което обаче не изключва и тези, свързани с телекомуникациите, бизнеса и други като крайни потребители. Безспорно, те проявяват по-висока степен на внимание при ползването на услугите от

този клас, но е вярно и че в случая е налице висока степен на сходство между атакуваната марка и по-ранните, което обстоятелство обуславя извод, че не може да бъде изключена вероятността за объркване на потребителите. Дори да се приеме, че част от потребителите могат избегнат прякото объркване на марките една с друга, то съществува вероятност и за непряко объркване, изразяващо се във възможността да повярват, че съответните услуги произхождат от едно и също лице/предприятие/дружество/, съответно от икономически свързани с него лица.

Административният орган е установил, че процесната марка и по-ранно регистрираните са сходни. Този извод напълно се споделя от настоящият съдебен състав и се подкрепя от приетата по делото СМЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, отговаряща правдиво на поставените въпроси.

Предвид горното, настоящият намира оспорването за неоснователно и като такова следва да се отхвърли, а решението на председателя на патентно ведомство за законосъобразно

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващата страна следва да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания, което съдът определя в размер на 102,26 евро, съгласно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата „АЙТИ ФАКТОРИ“ ЕООД срещу Решение № РС-36-1/21.03.2025г., издадено от председателя на Патентно ведомство, с което е на основание чл.75, ал.10, т.4 от ЗМГО е отменено решение от 25.01.2024г. на състава по опозиция, в частта, в която опозиция № BG/N/2022/16722--/2/12.02.2023г. срещу регистрацията на марка с вх. № 167220 TheHost.bg, словна, е оставена без уважение по отношение на услугите от клас 42 : „отдаване под наем на уеб сървъри; предоставяне на пространства за уеб страници; сървър хостинг“.

ОСЪЖДА „АЙТИ ФАКТОРИ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата от 102,26 евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: